

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Miroslavem Dubranem
sídlem U Soudu 1971/3, Teplice

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**
sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem
zastoupen advokátem Mgr. Vlastimilem Škodou
sídlem Masarykovo nám. 193/20, Děčín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného datovanému dnem 10. 2. 2022, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje datované dnem 10. 2. 2022, č. j. X, se zrušuje pro vady řízení a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9 800 Kč, k rukám advokáta JUDr. Miroslava Dubrana, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího dne 11. 4. 2022 domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městské policie Dubí (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 14. 10. 2021, č. j. X. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o obnovu řízení o přestupku ukončeného blokovou pokutou č. bloku X série X ze dne 14. 11. 2017.
2. Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že žalovaný v předchozím řízení porušil § 37 odst. 3 správního řádu. Žalobce totiž podal proti zmíněnému prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž nebyly uvedeny žádné důvody. Žalovaný nevyčkal na odůvodnění žalobcova odvolání ani jej k tomu nevyzval. Takový postup považuje žalobce za vadný s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2019, č. j. 6 As 248/2018-34. Žalobce doplnil důvody odvolání podáním, které na poště podal dne 12. 2. 2022, nicméně po podání tohoto dopisu si žalobce na poště vyzvedl napadené rozhodnutí.
3. Z předloženého spisového materiálu vyplynulo, že správní orgán I. stupně rozhodoval o žalobcem podané žádosti o obnovu přestupkového řízení datované dnem 15. 2. 2019 již celkem třikrát. Ve dvou případech byla jeho rozhodnutí žalovaným zrušena, třetí rozhodnutí žalovaného je napadeno v nyní vedeném soudním řízení správním. Proti třetímu, shora označenému, rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce dne 6. 11. 2021 odvolání neobsahující žádné odvolací důvody. K jejich doplnění žalobce vyzván nebyl, došlo k předložení spisu žalovanému, jenž bez dalšího vydal napadené rozhodnutí datované dnem 10. 2. 2022. Na originále rozhodnutí žalovaného je pak vyznačeno jeho vypravení dne 15. 2. 2022 a k rozhodnutí je připojena doručenka, z níž plyne, že si je žalobce na poště osobně převzal dne 16. 2. 2022. Součástí spisu je rovněž žalobcovo doplnění odvolání o odvolací důvody datované dnem 10. 2. 2022, podané na poště dne 12. 2. 2022 a došlé žalovanému dne 14. 2. 2022.
4. V napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 6. 11. 2021 podal žalobce odvolání, ve kterém uvádí, že jeho žádost byla zamítnuta bez odůvodnění, že nebyl seznámen s podklady před vydáním rozhodnutí a že má bratra, jednovaječné dvojče, pročež mohlo dojít k jejich záměně. Žalovaný se nicméně i s odkazem na obstaraný znalecký posudek ztotožnil se závěry správního orgánu I. stupně. Dodal, že podané odvolání obsahuje obecné náležitosti podání a žalovaným je prvostupňové rozhodnutí přezkoumáno v celém rozsahu.
5. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že žalobce měl na doplnění odvolacích důvodů přes tři měsíce. Šlo již o třetí rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a dalo se tedy předpokládat, že i v tomto případě mělo být odvolání doplněno. Správní orgán I. stupně sice pochybil, když žalobce k doplnění blanketního odvolání nevyzval, nicméně lze uplatnit zásadu legitimního očekávání. Žalobce měl vědět, že odvolání musí být doplněno a jaké má mít náležitosti. Napadené rozhodnutí bylo vypraveno dne 15. 2. 2022, doplnění odvolání bylo žalovanému doručeno dne 14. 2. 2022, nicméně vyřizujícímu referentovi

bylo doručeno až dne 16. 2. 2022, a ten proto nemohl na podání reagovat. Žalobce tedy nebyl krácen na svých právech a žaloba by měla být zamítnuta.

6. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
7. Podle § 4 odst. 2 správního řádu, *„Správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.“*
8. Podle § 37 odst. 2 téhož zákona *„Z podání musí být patrné, kdo je činí, které věci se týká a co se navrhuje. Fyzická osoba uvede v podání jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popřípadě jinou adresu pro doručování podle § 19 odst. 4. ... Podání musí obsahovat označení správního orgánu, jemuž je určeno, další náležitosti, které stanoví zákon, a podpis osoby, která je činí.“*
9. Podle odst. 3 téhož ustanovení *„Nemá-li podání předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, pomůže správní orgán podateli nedostatky odstranit nebo ho vyzve k jejich odstranění a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu.“*
10. Podle § 82 odst. 2 správního řádu *„Odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.“*
11. Předně soud podotýká, že žalobcovo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podané dne 6. 11. 2021 bylo skutečně blanketní, tedy zejména bez uvedení jakéhokoli odvolacího důvodu. Uváděl-li žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že toto odvolání obsahovalo odvolací důvody, které žalovaný dokonce popisoval, není tato informace pravdivá. Po seznámení s obsahem spisového materiálu je zřejmé, že žalovaný jím popisované odvolací důvody převzal z prvního ve věci podaného odvolání žalobce ze dne 29. 3. 2019, nicméně přesto hovořil o tom, že jsou uvedeny v (třetím) odvolání podaném dne 6. 11. 2021. Tak tomu však ve skutečnosti nebylo, k čemuž soud dodává, že obsah dříve podaných odvolání nelze bez dalšího považovat za součást pozdějšího odvolání směřujícího proti jinému rozhodnutí, než odvolání předchozí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2021, č. j. 6 As 84/2020-46; judikatura NSS dostupná na www.nssoud.cz).
12. Z posledně označeného rozsudku Nejvyššího správního soudu, jakož i další správní judikatury jednoznačně plyne, že odvolací správní orgán není povinen se v pozdějším rozhodnutí vydaném na podkladě nového odvolání vypořádávat s odvolací argumentací uvedenou dříve v jiném odvolání proti staršímu rozhodnutí. Stejně tak však nelze z dříve uvedených odvolacích důvodů dovozovat bezvadnost novějšího blanketního odvolání. Do takto sofistikované argumentace se však žalovaný ani nepustil, když tvrdil, že jím popsané

odvolací důvody jsou uvedeny přímo v odvolání podaném dne 6. 11. 2021. Tento závěr je však vadný a rozporný s obsahem spisového materiálu.

13. Ze správního spisu naopak plyne, že poslední odvolací řízení, z něž vzešlo nyní napadené rozhodnutí, bylo zahájeno podáním blanketního odvolání. Otázkou, zda absence výzvy k odstranění vad odvolání představuje podstatné porušení procesních předpisů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., se již opakovaně zabýval Nejvyšší správní soud. Ve svém rozsudku ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67 uvedl, že „nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu. Teprve pokud by k odstranění vad podání ve lhůtě stanovené správním orgánem podle § 37 odst. 3 správního řádu nedošlo, může být přistoupeno k rozhodnutí o odvolání i bez znalosti důvodů podání odvolání či konkrétních námitek“ (srov. rovněž rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2015, č. j. 7 As 271/2014-43, ze dne 19. 12. 2016, č. j. 7 As 157/2016-28, či ze dne 4. 11. 2011, č. j. 2 As 99/2010-67). V rozsudku ze dne 17. 4. 2018, č. j. 7 As 40/2018-33, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „Pokud pak správní orgán nepostupuje dle výše citované judikatury a neučiní kroky pro odstranění vad odvolání dle § 37 odst. 3 správního řádu, jedná se o vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s., podle kterého soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.“
14. Krajský soud nemá důvod se od citované judikatury odchylovat. Pakliže by žalovaný nevěděl o existenci doplňujícího podání, především by za takového procesního stavu neměl napadené rozhodnutí vůbec vydávat, neboť žalobce nebyl nikdy vyzván k doplnění odvolání, a odvolací rozhodnutí by již proto nemohlo obstát. Nadto lze nicméně konstatovat, že v daném případě sice bylo napadené rozhodnutí datováno dnem 10. 2. 2022, úkon k jeho doručení způsobující vydání rozhodnutí [§71 odst. 2 písm. a) správního řádu] byl však učiněn až 15. 2. 2022, jak plyne z razítka „vypraveno dne“ na originále napadeného rozhodnutí, čemuž odpovídá i převzetí zásilky žalobcem dne 16. 2. 2022. Doplnění odvolání přitom bylo podáno již dne 12. 2. 2022 a žalovaný je měl ve své dispozici dne 14. 2. 2022, tedy před vydáním rozhodnutí dne 15. 2. 2022. V podstatě tak měl být žalovaný schopen vypořádat žalobcem uplatněné odvolací důvody, k čemuž však nedošlo, a napadené rozhodnutí tak lze dokonce označit za nepřezkoumatelné. Včasné nepředání podání, které již měl žalovaný ve své sféře, konkrétní vyřizující úřední osobě totiž nelze přičítat k tíži žalobce (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2017, č. j. 8 As 162/2017-34).
15. Argumentaci žalovaného uvedenou ve vyjádření k žalobě považuje soud za lichou, vedoucí k popření povinností správních orgánů v průběhu správního řízení a přenášení těchto povinností na bedra účastníka řízení. Po něm žalovaný požaduje, aby předvídal jeho nesprávný postup a zhojoval správními orgány způsobené vady řízení.
16. Z uvedených důvodů je řízení před žalovaným zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí. Vzhledem k tomu soud napadené rozhodnutí zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro

vady řízení a věc mu podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, a to bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný vysloveným právním názorem soudu vázán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. Protože žalovaný již má k dispozici doplněné odvolání, bude se v dalším řízení věnovat vypořádání žalobcem uplatněných odvolacích námitek.

17. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
18. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce za 2 úkony právní služby ve výši 6 200 Kč [2 úkony právní služby po 3 100 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu] a náhradou hotových výdajů ve výši 600 Kč (2 paušály po 300 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 odst. 1, odst. 3 advokátního tarifu). Osvědčení o registraci advokáta k DPH předloženo nebylo. Náhrada nákladů řízení tak celkem činí 9 800 Kč. Soud uložil žalovanému, aby náklady řízení uhradil žalobci k rukám jeho právního zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 16. září 2022

Mgr. Zdeněk Macháček
samosoudce